Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 31 sierpnia 1875.

111.

Oświadczenie c. i k. Rządu austryacko-węgierskiego z dnia 13 sierpnia 1875,

tyczące się obrony cech handlowych austryackich i węgierskich w państwie niemieckiem i cech handlowych niemieckich w monarchyi austryacko-węgierskiej.

(Umówione w Berlinie i tamże zamienione za równobrzmiące oświadczenie Rządu państwa niemieckiego dnia 20 sierpnia 1875.)

Rząd Najjaśniejszego Cesarza austryackiego oraz Króla apostolskiego węgierskiego i Rząd Najjaśniejszego Cesarza niemieckiego oraz Króla pruskiego, zgodziwszy się zabezpieczyć nawzajem przemysłowcom obu stron obronę cech handlowych, umówiły się przyjąć w tym celu następujące postanowienia:

Artykuł I.

Pod względem oznaczania towarów i ich pakowania, jakoteż w ogólności pod względem cech fabrycznych i handlowych, poddani monarchyi austryacko-węgierskiej w państwie niemieckiem i poddani państwa niemieckiego w monarchyi austryacko-węgierskiej doznawać będą takiej samej obrony, jak właśni poddani.

Artykuł II.

Poddani jednego kraju, chcący używać obrony cech w drugim kraju, złożyć powinni swoje cechy stosownie do przepisów w tym kraju obowiązujących, o ile to jest potrzebnem, a mianowicie: w monarchyi austryacko-węgierskej: w izbach handlowych i przemysłowych w Wiedniu i Budapeszcie; w państwie niemieckiem: w sądzie handlowym w Lipsku.

Artykuł III.

Umowa niniejsza pozostawać będzie w mocy obowiązującej aż do upływu roku po wypowiedzeniu przez jednę lub drugą ze stron kontraktujących.

Postanowienia niniejsze wejdą w wykonanie od dnia ich ogłoszenia.

W dowód tego wygotowano powyższe oświadczenie ministeryalne, które zamienione być ma za równobrzmiące oświadczenie Rządu cesarsko niemieckiego, poczem będzie podane do wiadomości powszechnej.

Wiedeń, dnia 13 sierpnia 1875.

Jego c. i k. Apostolskiej Mości rzeczywisty radca tajny, minister cesarskiego domu i spraw zewnętrznych:

(L. S.) **Andrassy** r. w.

Oświadczenie powyższe ogłasza się niniejszem jako obowiązujące w królestwach i krajach w radzie państwa reprezentowanych.

Wiedeń, dnia 25 sierpnia 1875.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w.

112.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 18. sierpnia 1875,

podające do wiadomości powszechnej umowę między Rządami monarchyi austryacko-węgierskiej i państwa niemieckiego względem przyjmowania nawzajem swoich dawnych poddanych, o ile nie stali się jeszcze poddanymi drugiego państwa.

Rządy monarchyi austryacko-węgierskiej i państwa niemieckiego wymieniły jednobrzmiące oświadczenia z dnia 26 lipca 1875 i z dnia 4 lipca 1875, tyczące się całego obszaru monarchyi austryacko-węgierskiej z jednej strony a państwa niemieckiego z drugiej strony, mocą których, pod względem przyjmowania osób wydalić się mających, umówiono się postępować według tej zasady, że każda z dwóch stron umowę zawierających obowiązana jest przyjąć na powrót na żądanie drugiej strony swoich poddanych, chociażby takowi według ustaw krajowych utracili już krajowość, o ile jednakże nie stali się jeszcze poddanymi drugiego kraju według własnych jego ustaw.

Dawniejsze umowy, tyczące się tego samego przedmiotu, zawarte pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską lub niektóremi z osobna jej częściami a niektóremi z osobna krajami niemieckiemi lub częściami państwa niemieckiego, będą uważane za nieważne.

Lasser r. w.

113.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 24 sierpnia 1875,

o ustanowieniu agencyi portowej i zdrowotnej morskiej w St. Pietro della Braza i połączeniu tejże z tamtejszym c. k. przykomorkiem a oraz zwinięciu delegacyi portowej, która tam istniała.

W St. Pietro della Braza ustanowioną została od dnia 1 lipca 1875 agencya portowa i zdrowotna morska połączona z tamtejszym c. k. przykomorkiem a jednocześnie zwinięto delegacyą portową, która tam istniała.

Lasser r. w.

114.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 1875,

tyczące się ustanowienia sądu powiatowego w Aupicach w Czechach.

Na mocy §-fu 2-go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) ustanowiony będzie w obrębie sądu obwodowego królowo-hradeckiego sąd powiatowy z siedzibą w Aupicach dla następujących gmin miejscowych: 1. Aupice, 2. Petrowice z okręgu sądu powiatowego trutnowskiego, 3. Batniowice, 4. Hawlowice, 5. Rtyne, 6. Libtenow, 7. Marszow, 8. Suchowrszyce, 9. Wielkie i Małe Swatoniowice z okręgu sądu powiatowego nachodzkiego.

Gdy ten sąd powiatowy rozpocznie czynności urzędowe, gminy powyżej wymienione zostaną odłączone od okręgów sądów powiatowych, do których dotąd należały a na podstawie ustawy z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) gminy Aupice i Petrowice odłączone będą od obrębu sądu obwodowego w Jiczynie i zostaną przyłączone do obrębu sądu obwodowego królowo-hradeckiego.

Kiedy ten sąd powiatowy rozpocznie czynności urzędowe, to później podane będzie do wiadomości.

Glaser r. w.

115.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 1875,

o ustanowieniu sądu powiatowego w Skalicach Czeskich w Czechach.

Na mocy §-fu 2-go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) ustanowiony będzie w obrębie sądu obwodowego królowo-hradeckiego sąd powiatowy z siedzibą w Skalicach Czeskich dla następujących gmin miejscowych: 1. Aujezdec, 2. Czerwenahora, 3. Horzyczki, 4. Kleny, 5. Lhota (pod Horzyczkami), 6. Litoborz, 7. Skalice Czeskie (miasto), 8. Małe Skalice, 9. Slatina, 10. Stolin, 11. Wesce, 12. Oleśnice, 13. Wszeliby, 14. Żernowy, 15. Zlicze z obrębu sądu powiatowego nachodzkiego, tudzież 16. Jessenice, 17. Spyta z obrębu sądu powiatowego nowomiejskiego nad Metują i 18. Dąbrowice, 19. Rykow, 20. Świnistany, 21. Trzebeszow z obrębu sądu powiatowego jaromirskiego.

Gdy ten sąd powiatowy rozpocznie czynności urzędowe, co później podane będzie do wiadomości, gminy powyżej wymienione odłączone zostaną do obrębów tych sądów powiatowych, do których dotąd należały.

Glaser r. w.

116.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 26 sierpnia 1875,

tyczące się urządzenia c. k. Inspekcyi ogólnej austryackich kolei żelaznych.

Na mocy najwyższego postanowienia z dnia 16 sierpnia 1875 wchodzi w życie od dnia 1 września 1875 następujące urządzenie c. k. Inspekcyi ogólnej austryackich kolei żelaznych a zarazem od tego samego terminu wyjmują się

z mocy obowiązującej wszelkie przeciwne temu przepisy, w szczególności zaś przepisy instrukcyi wydanej przez ministerstwo handlu pod dniem 8 marca 1856, do liczby $\frac{613}{M. H.}$ *).

§. 1.

Inspekcya ogólna austryackich kolei żelaznych jest władzą administracyjną techniczną, podlegającą ministerstwu handlu i jej rzeczą będzie:

a) sprawować zawarowany Rządowi ustawami i rozporządzeniami nadzór i kontrolę nad budową i ruchem kolei żelaznych gwoli przestrzegania bezpieczeństwa i porządku jakoteż dobra skarbu państwa dającego gwarancyą i czuwać nad wykonaniem rozporządzeń przez ministerstwo handlu w tej mierze wydanych;

b) objawiać zdanie jako właściwy urząd techniczny w materyach przez ministerstwo handlu podanych;

c) załatwiać sprawy nie należące z zasady do zakresu Inspekcyi ogólnej, lecz których traktowanie ministerstwo handlu jej poruczy.

§. 2.

Inspekcya ogólna składa się z pięciu wydziałów, a mianowicie

I. Wydział budowy i konserwacyi kolei;
II. „ obrotu ogólnego i ruchu pociągów;
III. „ obrotu handlowego;
IV. „ rachunkowy gwarancyj rządowych;
V. „ zarządu ogólnego.

Na czele każdego z tych pięciu równorzędnych wydziałów stoi inspektor główny mający stopień radcy dworu lub radcy rządu.

Na zewnątrz Inspekcya ogólna jest władzą jednolitą i utrzymuje spólny protokół podawczy.

Rozporządzenia i wszelkie inne ekspedycye urzędowe podpisuje jeden z inspektorów głównych.

§. 3.

W szczególności każdy z wydziałów Inspekcyi ogólnej ma następujący zakres działania:

I wydział:

Oznaczenie szlaków nowych linij;

badanie planów budowniczych na budowy nowe, dobudowania i przebudowania;

nadzór nad robotami budowniczemi na liniach budujących się i na których ruch już się odbywa;

nadzór nad konserwacyą linij kolei na których ruch się już odbywa.

II wydział:

Nadzór nad budową parku kolejowego i utrzymywaniem go w całości;

wszystko co się tyczy sygnałów;

nadzór nad ruchem pod względem technicznym;

układanie porządków ruchu.

---

*) Dziennik rozporządzeń administracyjnych austryackiego ministerstwa handlu, rocznik 1856, Nr. 16.

III wydział:

Wszystko co się tyczy przewozu i taryf;
objawianie zdania w materyach ekonomicznych i politycznych handlowych.

IV wydział:

Sprawdzanie rachunków budowy i ruchu ze względu na gwarancyą rządową.

V wydział:

Utrzymywanie wykazu osób w służbie kolejowej będących i odbieranie od nich przysięgi;
sprawy porządkowo-karne;
badanie ogólnych przepisów służbowych; wreszcie
kierowanie urzędami pomocniczemi Inspekcyi ogólnej.

Przedmioty, należące bezpośrednio lub pośrednio do zakresu działania kilku wydziałów, będą załatwiane spólnie, o ile porządek czynności to przepisuje na spólnem posiedzeniu.

§. 4.

Na posiedzeniu inspektorów głównych prezyduje zwyczajnie ten z nich, który jest najstarszy stopniem.

Dyrektorowi głównemu spraw kolejowych wolno jest zawsze być obecnym na tych posiedzeniach i na nich prezydować.

Reprezentanci zakładów kolejowych lub inne osoby interesowane tudzież znawcy mogą być przesłuchiwani lub przyzywani jeżeli przewodniczący uzna to za potrzebne.

§. 5.

Do każdego wydziału Inspekcyi ogólnej, przydana jest stosowna ilość inspektorów starszych, inspektorów, komisarzów itd. podlegających bezpośrednio inspektorowi głównemu, który zarządzi do czego w służbie mają być użyci a to na podstawie podziału czynności zatwierdzonego przez ministerstwo handlu.

§. 6.

Gdy wykonawcy Inspekcyi ogólnej, sprawując z obowiązku nadzór nad kolejami żelaznemi, dostrzegą wady i uchybienia, natenczas (jeżeli takowe nie mogą być usunięte na krótkiej drodze za porozumieniem się) zawiadomią o tem przedewszystkiem właściwych przełożonych służbowych albo dyrekcye. Gdyby służba zakładów kolejowych zaniedbała usunięcia wskazanej wadliwości lub gdyby sprawa była ważna i wymagała niezwłocznego wdania się administracyi publicznej, właściwy inspektor główny zarządzi co według okoliczności będzie potrzebne, lub wniesie rzecz do ministerstwa handlu.

§. 7.

Rozporządzenia Inspekcyi ogólnej wydawane do zarządów kolejowych powinny być wystosowane zwyczajnie do zwierzchnictwa spółki (dyrekcyi ogólnej itd.).

Atoli w przypadkach naglących, gdyby zwłoka groziła niebezpieczeństwem i gdyby zagrożone bezpieczeństwo wymagało natychmiastowego zarządzenia dla

odwrócenia szkód, wykonawcy Inspekcyi ogólnej są na mocy pełnomocnictwa ustawą im nadanego, upoważnieni i obowiązani wydać pod własną odpowiedzialnością stosowne do okoliczności rozporządzenie a wszyscy urzędnicy i słudzy kolei zastosować się winni natychmiast do takich rozporządzeń, a natomiast każdemu, który poczytuje się za pokrzywdzonego przez takie rozporządzenie, wolno jest odwołać się później do Inspekcyi ogólnej a przez nią do ministerstwa handlu.

§. 8.

Od zarządzeń i orzeczeń Inspekcyi ogólnej wolno odwołać się do ministerstwa handlu.

§. 9.

Wykonawcy Inspekcyi ogólnej mają prawo używać do swoich czynności urzędowych telegrafu ruchu.

§. 10.

Wydział budowniczy Inspekcyi ogólnej przestaje być zarazem wydziałem ministerstwa, i zostaje zupełnie zrównany z innemi wydziałami Inspekcyi ogólnej.

Również kierownictwo budowy kolei żelaznych, kosztem rządowym budowanych, które dotychczas było rzeczą wydziału budowniczego, przechodzi na osobną dyrekcyą budowy kolei rządowych, podlegającą bezpośrednio ministerstwu handlu, która jednak, tak samo jak każda inna dyrekcya budowy kolei prywatnej, podlega kontroli Inspekcyi ogólnej.

§. 11.

Szczegółowe postanowienia co do biegu czynności Inspekcyi ogólnej zawierają się w porządku czynności Inspekcyi ogólnej który wyda ministerstwo handlu.

Chlumecky r. w.